

Bajor Gizi életműve

Forrás: <https://wmn.hu/kult>

Bajor Gizi (1893-1951)

a magyar színháztörténet egyik legnagyobb szerűbb színésznője Beyer Gizella néven 1893. május 19-én született az Erzsébet körút 1-es számú házban. Még második házasságkötésekor is nagy Erzsébetvárosban lakott (Ilka utca), amely azóta a XIV. kerület része lett. Alakja szorosan összefonódik a Blaha Lujza téri Nemzeti Színház történetével, egyben a XX. századi magyar színháztörténettel. Pályája 1911-ben a Színiakadémiára

történt felvételiével kezdődött. 1914-ben a Nemzeti Színházba való szerződtetésével pedig egy különleges művészi életút vette kezdetét. Az ország első színházában eltöltött évtizedei során öt igazgatónál sikerült először kivívnia, később megőriznie kimagasló színészi státuszát. Virtuóz, örökké megújulásra kész stílusa, fönixmadárként többször újjászülető színészi egyénisége garantálta számára a folyamatos sikert. A két háború közötti időszakban a szakma és a nézők előtti legnagyobb elismeréseit kortárs szerzők könnyedebb hangvételű darabjaival vívta ki. Ugyanakkor csodálatra méltó alakítást nyújtott az 1946-ban bemutatott Shakespeare: Antonius és Kleopátra címszerepében, melyet imádott színpadi partnerével, Timár Józseffal vitt sikerre.

Egykori szemtanúk állítják- népi demokrácia ide vagy oda- neki még ekkor is kijárt a kézcsók, ha a rendezői instrukciókkal fordultak hozzá. Hogy mi volt e csodálatos művész évtizedeken át tartó egyedülálló sikerének titka? Legendás utódja, a Vígszínház aranykorának vezető színésznője, Ruttkai Éva, aki színpadi partnerének is mondhatta magát, lényegre törő igazságot fogalmazott meg, amikor Bajor Giziről, mint nagy kultúrájú tehetségről beszél, aki nem csak művészként ragadta magával kortársait, de nagyszerű, bátor emberként és érdekes nőként egyaránt. Ruttkai szerint Bajor Giziben az volt a legcsodálatosabb, hogy minden szerepében angyal és ördög volt egyszerre. Talán ezért tudott oly izgalmas maradni az utókor számára mind a mai napig, akár a színésznő életéről, akár a privát asszonyról essék is szó.